

Jsou v životě chvíle a zatačky cest
kdy nevíš, nevíš, jak dál
a pomníčky bílé z vyhaslých hvězd
a písňě cos'nedohrál

Jsou chvíle, kdy stačí jen jedinej krok
a prohrálš všechno cos měl
když svědomí tlačí a den je jak rok
tak rád bys nezapomněl

Že tráva je měkká a i když se bráníš
tak uměl bys v ní ještě spát
že k něčemu dobrá je někdy i probdělá noc
že pár lidí čeká až domů se vrátíš
a nikdy se nebudou ptát
snad ví co tě leká a čím se trápíš tak moc

Cesta se smeká a nevíš jak dál
když není, není kam jít
hluboká řeka a proud mosty vzal
a stačil i břeh podemlít

Chvilíčka stačí a bortí se svět
a končí všechno, cos chtěl
jak hazardní hráči máš na klopě květ
a málem jsi zapomněl

Že tráva je měkká a i když se bráníš
tak uměl bys v ní ještě spát
že k něčemu dobrá je někdy i probdělá noc
že pár lidí čeká až domů se vrátíš
a nikdy se nebudou ptát
snad ví co tě leká a čím se trápíš tak moc
ví co tě leká a čím se trápíš tak moc